Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 11 (795) * joi 16 martie 1961 * 8 pagini 30 bani

Plenara C. C. al U. T. M.

In zilele de 10 și 11 martie 1961 a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. Plenara a dezbătut sarcinile ce revin tineretului pentru îndeplinirea Directivelor C.C. al P.M.R. privind criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R.

La lucrările plenarei, în afara membrilor și membrilor supleanți ai C.C. al U.T.M. au participat activiști ai C.C. al P.M.R., reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Ministerelor Industriei Grele, Industriei Petrolului și Chimiei, Agriculturii, Economiei Forestiere, Bunurilor de Consum, Transporturilor și Telecomunicațiilor, membrii Comisiei Centrale de Revizie a U.T.M., activiști ai C.C. al U.T.M., redactori-șefi ai publicațiilor de tineret și copii, secretari ai organizațiilor U.T.M. din unele mari intreprinderi, S.M.T., G.A.S. și G.A.C.

In cadrul plenarei au luat cuvîntul un mare număr de membri ai C.C. al U.T.M și invitați, care au dezbătut pe larg modul în care tineretul din întreprinderi, brigăzile de producție ale tineretului și posturile utemiste de control își vor aduce contribuția la lupta pentru imbunătățirea continuă a calității produselor.

Plenara a dezbătut, de asemenea, măsurile ce vor fi luate pentru continua îmbunătățire a muncii organizațiilor U.T.M. de la sate, din S.M.T., și G.A.S. in vederea creșterii contribuției lor la consolidarea economică – organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru o participare activă a tineretului la campania agricolă de primăvară.

In cadrul plenarei au fost discutate pe larg și sarcinile ce revin tineretului studios in vederea intîmpinării glorioasei aniversări a partidului cu noi succese in insușirea științei și culturii, in pregătirea lor multilaterală pentru a deveni cadre de nădejde ale economiei și culturii noastre socialiste.

De asemenea s-a subliniat contribuția ce o vor aduce utemiștii, tinerii incadrați în brigăzile utemiste de muncă patriotică la acțiunile pentru infrumusețarea orașelor și satelor patriei, colectarea metalelor vechi feroase și neferoase, impăduriri.

Plenara a adoptat un plan de măsuri în legătură cu problemele discutate.

Dezbaterile din cadrul plenarei, entuziasmul cu care intregul nostru tineret a primit Directivele C.C. al P.M.R. demonstrează incă o dată că pentru tineretul patriei noastre, pentru membrii U.T.M., nu există ceva mai inălțător decit de a-și dărui tot elanul tineresc, toată forța de muncă și toate cunoștințele luptei pentru infăptuirea mărețului țel pus de partid in fața poporului – desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

In vizită la prieteni

...E o dimineață de martie a anului 1965, sau 1966, sau 1967... Pe poarta fabricii „Înfrățirea" intră, salutîndu-se veseli, muncitorii. Iată-l și pe tovarășul Ștefan, strungarul fruntaș care dă în fiecare zi peste trei norme! E un flăcău chipeș, cu ochi negri, cu mîinile mari.

Îi salută respectuos pe tovarășul de la poartă și caută să meargă mai departe.

— O clipă, tovarășe Ștefan! Te caută cineva de la redacție. E în uzină. Chiar așa mi-a spus: îl caut pe strungarul fruntaș Dobozi Ștefan!

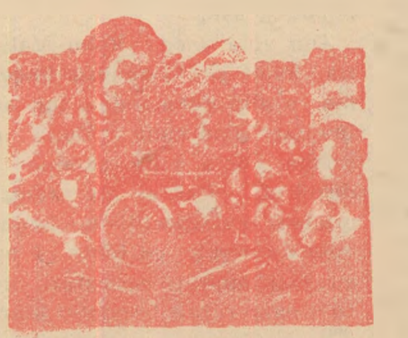
...Iată-l ajuns în secție. Dă drumul strungului. Privește atent la bucățelele strălucitoare de șpan ce sar de pe piesa ce va fi gata peste cîteva minute.

— Dumneavoastră sînteți tovarășul Dobozi Ștefan? i se adresă un necunoscut.

— Da, eu.

— Aș vrea să stăm puțin de vorbă, sînt fotoreporter! și se grăbi să-și pregătească aparatul de fotografiat. Dar...

— Stop! Stop, tovarășe reporter! Ați luat-o prea mult timpului înainte! Sîntem abia în anul 1961... Fruntașul din fotografia dumneavoastră, Dobozi Ștefan, mai este, deocamdată, pionier și învață în clasa a VII-a B, la Școala medie nr. 4 din Oradea! Împreună cu alți copii din clasa lui se

numără printre prietenii întreprinderii „Înfrățirea" din localitate. Cea mai mare dorință a sa este să devină strungar, să lucreze la unul dintre strungurile pe care le-a văzut în vizitele făcute la fabrică. Iată deci că fantezia noastră nu este prea departe de realitate. Dacă ar fi s-o continuăm, fotoreporterul i-ar putea pune tovarășului Ștefan, întrebarea:

— Cum ați îndrăgit meseria de strungar? La care „tovarășul Ștefan" să răspundă:

— Era pe la sfîrșitul trimestrului II, în anul 1961. Mai vizitasem de multe ori uzina. Aș fi stat ore întregi, să privesc cum muncitorii de la turnătorie modelau cu măiestrie formele în care turnau metalul topit; cum cei de la fierărie mînuiau cu o precizie uimitoare ciocanul pneumatic care bătea fierul incandescent cu zeci de lovituri pe minut; cum cei de la montaj îmbinau cu pricepere piesele dînd la iveală minunate mașini-unelte. Cel mai mult îmi plăcea însă să stau la strungărie. Acolo l-am cunoscut și pe tovarășul Vekerdi Ferenț, un muncitor care-și îndrăgea mult meseria. Îl priveam cu cîtă pasiune lucrează și aș fi dorit mult să fiu ca el. El ne-a povestit cu înflăcărare despre bucuria pe care o simte muncitorul cînd piesa la care lucrează e gata.

— În uzină se lucrează și prese de 60 de tone, și raboteze, și freze... a spus tovarășul Ferenț. Cînd știi că în ele se află și-o părticică din munca ta, ești fericit. Să știți, copii, a continuat el atunci, că nu există bucurie mai mare în viață decît aceea de a ști că bunurile pe care le produci tu, fac ca viața oamenilor să fie mai bogată, mai frumoasă. Fiecare tonă de oțel, fiecare mașină, înseamnă un nou pas pe calea înfloririi patriei socialiste!

Astăzi îmi dau și mai bine seama cîtă dreptate a avut tovarășul Ferenț și sînt mîndru că fac parte din rîndurile clasei muncitoare, că sînt strungar...

Așa ne va răspunde, în viitor, „tovarășul Ștefan"...

Timpul cînd toate acestea se vor transforma în realitate nu e prea departe. Acum și Ștefan, și Matei, și Csoba, și mulți alți pionieri prieteni ai întreprinderii „Înfrățirea", învață cu dragoste pentru a obține numai note bune, pentru a fi demni de încrederea pe care peste cîțiva ani le-o vor acorda muncitorii alături de care vor lucra. Ei au aflat că pînă la sfîrșitul anului 1965, uzinele și fabricile noastre vor mai primi încă peste 260.000 de muncitori calificați. Partidul nostru le creează cele mai bune condiții de învățătură. După absolvirea clasei a VII-a, ei vor merge la școala profesională, vor învăța meseria de strungar. Și, într-un viitor nu prea îndepărtat, printre muncitorii ce se vor grăbi să intre dimineața pe poarta întreprinderii se vor afla și ei. Tovarășul fotoreporter îi va putea găsi la strungurile lor...

E. ROȘCA

Un răspuns pe săptămînă

Locul unde nu se întîmpla nimic

Dacă deschid fereastra și mă uit afară, îmi pare că se mișcă toate în jurul meu ca într-o poveste ciudată. Nu e vorba de oamenii care populează străzile, în veșnica lor grabă către viitor. Și nici de mulțimea neastîmpărată a mașinilor care, privite de sus, de la etaj, închipuie parcă un fluviu multicolor și nesfîrșit. O altă mișcare se arată ochilor mei și mă vrăjește. Se mișcă orașul în verticală, de jos în sus, mereu de jos în sus. Cocioabele strîmbe, dărăpănate, bolnave de oftica vremurilor trecute dispar pe rînd din peisajul orașului și intră în amintire. Chiar peste drum s-a înălțat o construcție cu 17 caturi, iar în dreapta, lipit de blocul în care locuiesc, suie către cer zidul unei noi clădiri. Ce să vă spun, e o mișcare de zi și de noapte, spre înălțimi. Așa e peste tot în București.

Dar unde, în care loc din patria noastră, nu se petrece asemenea măreață mișcare?

Iată, Popescu Rodica din clasa a IV-a — Școala de 7 ani nr. 2 Fălticeni — ne descrie schimbările din orașul ei. Altădată Fălticenii era un tîrg uitat de lume și plin de tristeți. Despre tîrgul acesta Mihail Sadoveanu scria cîndva ca despre locul unde nu se întîmplă nimic.

Să-i dăm, așadar, cuvîntul prietenei noastre Rodica:

„Dacă un străin ar veni în Fălticeni — scrie ea — în dosul gării îl așteaptă autobuzele care fac legătura cu centrul și cartierele orașului. Pe fereastra autobuzului ar vedea uzina electrică, o construcție modernă. Mai sus îl întîmpină două blocuri noi, la fel de mari, ce stau față în față. Centrul orașului este un mare șantier... Aici se termină anul acesta un complex al cooperației meșteșugărești. In autobuz afli vorbindu-se de Filatură. Curios, mergi s-o vezi. Este o frumoasă și mare filatură de in și cînepă, care are mașini moderne aduse din Uniunea Sovietică. Cum mergi spre Șoldănești vezi noul combinat forestier... iar în apropiere se văd înșirate blocurile muncitorilor din Combinat. Lîngă Poștă s-a pus temelia unei școli medii cu 16 clase..."

Scrisoarea pionierei Rodica e mult mai lungă pentru că și înfăptuirile din Fălticeni sînt mult mai multe. Eu n-am transcris decît o parte din ele. Oricum, se vede limpede că astăzi se petrec o sumedenie de lucruri interesante în tîrgul unde altădată nu se întîmpla nimic. Acea mișcare de jos în sus, de care pomeneam la început, a pus stăpînire și pe meleagurile Fălticenilor.

Iți mulțumesc, dragă Rodica, pentru vești. Cu fiecare an țara noastră va fi mai frumoasă. An cu an vom merge în urcuș, conduși de partid. Iar cînd vei crește mare și vei pune și tu umărul din răsputeri la această uriașă lucrare, atunci vei trăi o bucurie fără seamăn. Căci nu se află nicăieri o bucurie mai înaltă decît în munca pentru fericirea poporului.

Eugen Frunză

Cămin cultural la Lehliu

Sînt numai doi ani, de cînd sute de familii din satul Lehliu, regiunea București, și-au unit forțele și au început să lucreze în comun pămîntul. Dar cîte nu s-au schimbat de atunci! Satul are altă înfățișare. Au apărut numeroase case noi. Adeseori, după-amiază sau seara, cînd se aprind luminile, grupuri-grupuri, colectiviștii urcă treptele noului și primitorului cămin cultural. Înzestrat cu o frumoasă bibliotecă, cu sală de cinematograf, televizor, el constituie un mijloc de intensă culturalizare. Fotografia de față prezintă aspectul exterior al noului cămin cultural din Lehliu.

Sfîrşit de trimestru la Iaşi

Schimbul de mîine

La Iaşi, de cum urci strada de la gară, dai de Şcoala medie „Mihail Sadoveanu", fosta Academie Mihăileană. E ora 13. Prin uşile larg deschise ies sau intră puzderie de şcolari, căci şcoala numără astăzi aproape 1.000 de elevi. Nici seara, şcoala nu este părăsită. E rîndul celor de la seral. Dornici de învăţătură vin aici, seară de seară, peste 650 de tineri şi tinere muncitoare.

Fiecare zi se termină cu o nouă bucurie. Marinescu Carmen a devenit pionieră; Balaban Victor a luat un 10; Budui Rodica se bucură pentru că Roşu Constantin, colegul ei de clasă, cu care învaţă împreună, a primit un 9; Zaiţ Angela a executat o experienţă de laborator interesantă; Donea Dragoş a luat de la bibliotecă o carte nouă — are de unde să aleagă, căci biblioteca şcolii numără peste 10.200 de volume; iar cei dintr-a VI-a A sînt cei mai veseli: la teza de fizică nu s-a primit nici o notă proastă! Acestea sînt bucuriile lor. Ziua de mîine? Grija pentru hrană? Pentru îmbrăcăminte? În viaţa lor nu există asemenea griji. Învăţătura, dorinţa tuturor de a învăţa foarte bine, de a deveni cetăţeni de nădejde ai patriei socialiste, aceasta îi preocupă pe ei. Datorită partidului nostru, copiii oamenilor muncii trăiesc o viaţă senină, îmbelşugată, porţile lăcaşelor de cultură le sînt larg deschise.

...Dar înainte vreme? În 1835 şi mai tîrziu, aflăm că Academia Mihăileană era frecventată în total de 100 de elevi, dintre care 50 erau fii de boieri şi mari funcţionari, 25 fii de stependişti (adică de boieri mici), iar restul, feciori de tîrgoveţi înstăriţi... În nici un caz, nu erau fii de muncitori şi ţărani. Această situaţie a durat decenii de-a rîndul. Dar au venit anii noştri, ai regimului de democraţie populară. Feciorii oamenilor muncii au astăzi posibilitatea să-şi aleagă orice drum în viaţă, porţile tuturor şcolilor le sînt larg deschise. De altfel alături de şcolile mai vechi, în anii noştri au răsărit sute de şcoli noi, cetăţi ale culturii, în care învaţă fiii oamenilor muncii. Recunoscători partidului, ei se străduiesc să-şi însuşească astfel cunoştinţele predate la şcoală încît să devină demni cetăţeni ai patriei socialiste, schimbul de mîine al constructorilor de azi.

Nici un corigent

Încă din primul trimestru, în detaşamentul clasei a V-a de la Şcoala de 7 ani nr. 4 nu a fost nici un corigent. De ce?

— ...Ha-ha-ha! Seamănă leit. Uitaţi-vă... Ce mai, leit, nu alta!

Privind caricatura de la gazeta de perete, pionierii s-au distrat. Gologan Ionel nu s-a simţit însă prea bine, vă închipuiţi. Stătea tacticos aşezat pe nota 4, luată la matematică. În caricatură, părea mulţumit. Dar...

— Valeria, ce faci după masă? i se adresă Ionel colegei sale.

— Învăţ, ce să fac? Pe urmă mă joc, citesc, o ajut pe mama în gospodărie...

— Stai, ce tot înşiri acolo? Hai să învăţăm împreună matematica asta..

Din ziua aceea, Robu Valeria, Ionel şi Alexandru Eugenia, o altă colegă de-a lor, au învăţat împreună. După o vreme, nota 4 din catalog a dispărut! Dar ei au rămas prieteni nedespărţiţi. Iar la gazeta de perete, cu toate că nu au mai apărut caricaturi, nu au rămas rubricile goale. Margineanu Elena, preşedinta detaşamentului, a scris un articol despre cum îşi ia notiţe, Cirneală Gheorghe, despre cum îşi respectă programul zilei. Fotografia lui Popa Gheorghe a apărut la panoul de onoare, iar numele lui, alături de al altor fruntaşi la învăţătură, a fost rostit la staţia de radio-amplificare din oraş. Apoi au mai organizat şi alte grupe de întrajutorare, iar în adunările pionereşti n-au uitat să discute şi despre... învăţătură. Fiii oamenilor muncii se străduiesc să fie în rîndul întîi, ca şi părinţii lor. Acum, la sfîrşitul trimestrului doi, în detaşamentul clasei a V-a, din nou nu există nici un corigent. Iar noi nu putem decît să le spunem: Bravo, mergeţi şi mai departe tot aşa!

Drumuri vechi...

Întoarceţi-vă gîndul cu douăzeci de ani în urmă. Ce vedeţi? Voi nu vedeţi nimic pentru că sînteţi prea mici, dar o să vă povestim noi. Iată, un băieţaş, ajuns cu greu pînă în clasa a IV-a de gimnaziu, pleacă spre casă. Drumul pînă în mahalaua lui e lung şi are timp să se uite în dreapta şi în stînga. Tot drumuri desfundate, cocioabe dărăpănate, de oameni nevoiaşi. Un alt băiat a ajuns la şcoală. Ce şcoală! Într-o clasă mică stau îngrămădiţi 50—60 de copii. În sobă, care e mai mult de formă, fumegă cîteva lemne de salcie. Stau cu toţii zgribuliţi şi-şi ascultă dascălul, şi el, ca şi dînşii, tot atît de zgribulit. Cărţi? Nici vorbă, învaţă cîte 3—4 pe aceeaşi carte, şi aceea cumpărată tot de la vechituri. Laborator pentru experienţe? Bibliotecă? Visuri. Pentru copiii oamenilor muncii de acum 20 de ani, toate acestea erau doar visuri. Dar pentru tine?

...Şi drumuri noi

Tu, Dumitraşcu Viorel, şi tu, Hanganu Iulian, aţi coborît cu liftul din blocul-turn unde locuiesc familiile voastre. Împreună cu tata aţi luat autobuzul elegant şi aţi coborît la... Şcoala medie nr. 5 din cartierul Socola. Şcoală nouă, mare şi frumoasă, clase spaţioase, laboratoare, bibliotecă. Tata a mers mai departe. Împreună cu alţi muncitori se îndreaptă spre fabricile şi întreprinderile oraşului. Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" sînt astăzi modernizate, bine utilate. La marginea Iaşului străluceşte Fabrica de penicilină, realizare a regimului nostru de democraţie populară, lucrează din plin noua fabrică de mobilă, continuă construcţia unui uriaş complex alimentar. Peste tot muncitorii au condiţii de muncă minunate. Ca şi tine, ca şi un alt băiat sau o altă fată care locuiesc în blocurile din Tătăraş, Păcurari sau Nicolina. În apropierea lor e Şcoala medie nr. 7 sau Şcolile de 7 ani nr. 9, 13, 19, 21, toate noi şi strălucitoare...

★

Trimestrul II se pregăteşte de plecare. Rămas bun, dragi pionieri. Ştafeta cu rezultatele voastre bune este predată trimestrului III. În pregătirile voastre entuziaste de a deveni cetăţeni de nădejde ai patriei socialiste, vă va îndrepta grija şi încrederea pe care vi le acordă partidul. vă urăm succes.

GETA COSTIN

Un moment emoţionant — primirea cravatei roşii.

Duminica pionierilor

Deşi nu e zi de cursuri, pionierii de la Şcoala de 7 ani din comuna Străoane de Jos, au venit la şcoală. Peste tot se poartă discuţii interesante. Azi, în cadrul duminicii pionereşti, avem un program foarte interesant. Mai întîi, vizionăm filmul romînesc „Desfăşurarea", film care ne interesează mult pe noi, pionierii clasei a VII-a. Unii dintre noi au citit chiar şi nuvela „Desfăşurarea" de Marin Preda. Cu toate acestea, noi am fost foarte atenţi la film, ne-a plăcut mult. După terminarea filmului, pe marginea căruia s-au purtat discuţii, activitatea noastră a continuat. Ne-am împărţit în mici grupuri. Un grup merge la bibliotecă, alt grup joacă şah sau tenis de masă, iar echipa de dansuri face repetiţie la dansurile ce le pregătim pentru viitoarea serbare. În programul duminicilor pionereşti, avem teme foarte interesante. De pildă, vizite la G.A.C. din comună, întîlniri cu colectiviştii fruntaşi şi altele.

Duminicile pionereşti pe care le organizăm sînt foarte interesante, învăţăm multe lucruri frumoase şi folositoare pentru noi, pionierii.

FRUNZĂ MIHAI
comuna Străoane de Jos,
raionul Panciu,
regiunea Galaţi

Ni-e dragă colectiva

Nu ştiu dacă şi prin alte unităţi este la fel, însă, la noi, ori de cîte ori se construieşte ceva la colectivă, ori de cîte ori se începe însămînţatul, sau plantatul pomilor, noi, pionierii, aflăm şi sîntem gata să dăm o mînă de ajutor colectiviştilor. Poate tocmai pentru că sîntem mereu pe acolo, am şi început într-o zi să ne luăm la întrecere, să vedem, care ştie mai multe despre colectiva dragă. Şi, iată-ne la concurs!

Cu acest prilej am vorbit despre bogăţiile gospodăriei, despre cele şase grajduri, despre stupi, despre vacile, porcii şi găinile de rasă. N-a fost trecut cu vederea nici motorul de la moară, care alimentează comuna cu lumină electrică. Tot atunci am vorbit şi despre viaţa nouă, îmbelşugată, pe care o au colectiviştii. S-a amintit şi de colectiviştii fruntaşi, ca Gheorghe Stănăşel şi Ion Ciocirlan, care au cele mai multe zile-muncă.

Povestind despre gospodărie, nu putem să nu amintim şi despre şcoala noastră, despre căminul cultural cu spaţioasa sală de festivităţi, cu bibliotecă atît de bogată...

La concurs, toţi am fost foarte bine pregătiţi, aşa că nu a fost de loc uşor să ajungi pe primele locuri pe care s-au plasat pionierii Nicarel Valer, Alexandru Lucreţia şi alţii.

În întrecerea noastră a fost, pe lîngă atenţie, şi multă voioşie. Voia bună nu a putut lipsi atunci cînd a fost vorba de un lucru drag — gospodăria colectivă.

MOTROC MARIN
cl. a VII-a,
com. Coţu Văii
regiunea Dobrogea

DISCIPLINĂ

— Petrică, stai la un loc, mă împiedici să scriu!

— Adriane, taci o dată, n-am chef de vorbă, vreau să aud ce spune tovarășul profesor!

— Sst! Ionică, astîmpără-te, încă n-a sunat de recreație!

...O clasă întreagă nu poate asculta cu atenție explicațiile, din cauza cîtorva indisciplinați. Iată-i: Bugiță Petru, Boldor Ion și Bora Adrian. La ore, cînd ceilalți vor să fie atenți, ei își trimit bilețele, se inghiontesc, chicotesc.

Dar într-o zi...

În clasă e liniște. Se aude vocea tovarășei instructoare Rațiu Rozalia, care arată că indisciplina e o insultă pe care cei cîțiva băieți o aduc muncii profesorilor, colectivului clasei, dornic de învățătură. Tovarășa instructoare îi știe bine pe cei indisciplinați, dar nu numește nici un copil... Cel care însă se face mic acum în bancă este Bugiță Petru. Iar lui Bora Adrian îi vine parcă să-și astupe urechile cu palma, de rușine. „Oare, întreabă tovarășa instructoare, ce vor face în viață acești copii? Cu ce încredere îi vor primi cei care îi așteaptă în fabrici, pe șantiere, în institute?".

...A sunat. Altă dată ar fi fost cu toții gata să iasă din clasă, să se joace. Tovarășa instructoare a plecat. Din bănci încă nu s-a ridicat nimeni. Vorbește președintele detașamentului, apoi iau cuvîntul copiii. Și unii și alții, exprimă în cuvinte felurite aceeași părere: *așa nu se mai poate!* Trebuie să pună cu toții umărul ca atributul „nedisciplină" să nu mai fie niciodată pomenit în legătură cu clasa lor. Bugiță, Boldor „și ceilalți să se astîmpere. Detașamentul să nu mai admită nici o încălcare a disciplinei.

Firește, lucrurile nu se pot schimba peste noapte. Dar într-o săptămînă-două este posibil. E tocmai ceea ce a hotărît detașamentul.

Cășei, raionul Dej.

Mă aflam pe o stradă din Constanța. Căutam o anumită școală. Am zărit o tovarășă în vîrstă, căreia m-am adresat:

— Aș vrea să merg la Școala de 7 ani nr. 20...

— Școala noastră nouă? Vă conduc eu!

In drum spre școală, am aflat că bătrîna se numește Maria Alecu, că e pensionară și că îi cunoaște bine pe copiii de la această școală.

— Mai ieșim și noi la plimbare, îmi povestește ea. Pionierii trec pe lîngă noi, ne dau respectuoși bună ziua. Ți-i mai mare dragul să-i privești, tare sînt cuminți. Cel mai mult îmi place o pionieră mititică, tare săritoare. E fata unui tovarăș din cartier, Neagu. Ei, fetița asta cînd întîlnește pe cineva, de la zece pași îl salută! O dată eram grăbită să ajung la gară, mă duceam la fiică-mea. Aproape alergam, autobuzul se pregătea să plece din stație. Iacă și fata lui Neagu. Nici una, nici două, îmi ia bagajele și fuge înainte strigînd șoferului: „Mai stați puțin, trebuie să mai vină cineva!" Și șoferul, bineînțeles, a stat iar eu m-am urcat în mașină. De treabă fetiță, nu? Dar parcă numai despre ea este vorba? V-am mai spus, foarte mulți copii sînt cuviincioși, bine crescuți.

...După ce am ajuns la școală și am stat de vorbă cu copiii, mi-am dat seama că tovarășa Maria are, într-adevăr, dreptate. Pentru cei mai mulți dintre ei este o obișnuință să se poarte civilizat pe stradă, în magazine, în sălile de spectacol. Desigur, mai sînt cîțiva care procedează și invers, cum se întîmplă cu Dideanu Ion. Dideanu, cînd merge pe stradă, îl simți de la o poștă. Mîzgălește gardurile cu creta, zvîrle cu pietre în cîini, iar bună-ziua n-ar da nimănui, în ruptul capului. Asemenea copii sînt însă puțini la număr, și au promis că se vor îndrepta.

Foarte bine!

Disciplina la școală și pe stradă este neapărat necesară. Dar oare acasă, se mai poate vorbi de disciplină? Nu cumva aici rolul, importanța disciplinei încetează? Să vedem.

Iată o parte din discuția pe care am avut-o cu un băiat din orașul Huși, Andrei Anton e numele său și e din clasa a VI-a a Școlii medii nr. 1.

— Ce faci, Andrei, după ce pleci de la școală?

— Păi... să vedeți. Mai întîi, îmi duc cărțile acasă. După ce scap de grija asta, mă întîlnesc cu doi-trei prieteni și începem să hoinărim cu trotinetele. Pe urmă, mai un film, mai un meci de fotbal, trece vremea! Cînd să mă apuc de lecții, mă trezesc că e tîrziu, că sînt obosit... Tare-i mică ziua!

Oare, într-adevăr, e mică ziua? Nu, nu-i adevărat. Lucrurile stau altfel: Andrei nu știe cum să-și împartă timpul. Se joacă, aleargă, iar lecțiile le lasă la urmă. Ce inseamnă aceasta dacă nu indisciplină? *A fi disciplinat acasă, în munca de pregătire a lecțiilor, înseamnă a-ți respecta programul zilei, a învăța și a-ți pregăti temele în chip ordonat.*

Iată ce ne spune Vîrlan Profira, colegă de clasă cu Andrei:

— După ce plec de la școală, merg acasă și mă uit să văd ce am trecut în programul zilei pentru după-amiază. În programul meu se află trecut, de obicei, timpul cînd îmi fac temele, timpul cînd o ajut pe mama la diferite treburi gospodărești, timpul cînd o ajut la învățătură pe colega mea Andoroiu Maria și, bineînțeles, timpul pe care-l folosesc pentru a mă recrea: fie jucîndu-mă, fie citind o carte interesantă, fie mergînd cu grupa la un film.

...Iată dar că și acasă se poate vorbi de disciplină. Dovadă: ANDREI = *are note slabe, rareori vine pregătit la ore;* PROFIRA = *este fruntașă la învățătură, are numai 9 și 10.*

AL. MIHU

In așteptarea vacanței

Unde vom merge în excursia de vacanță? se întreabă pionierii de la Școala de 7 ani nr. 4 din Capitală. Iată-i alegînd, cu tovarășa instructoare, un itinerariu cît mai potrivit.

Strînge mai tare plasa, Radule! Peste cîteva zile, vacanța! Terenul de volei va avea oaspeți și mai mulți...

Dragi cititori,

La redacție a sosit o scrisoare de la prietena noastră — revista sovietică „Murzilka". Ea este dornică să afle cum vă petreceți o zi, o zi din viața voastră. Această zi a fost stabilită pentru 5 aprilie 1961. Țineți minte: miercuri 5 aprilie 1961.

Din scrisorile primite la redacție, „Murzilka" va scrie apoi despre cum trăiesc copiii lumii.

O zi din viața ta

Sîmbătă, duminică, luni... Nu, nu-i tot una. Numai pentru un nepăsător zilele sînt la fel, nu se deosebesc cu nimic unele de celelalte. Vouă, dragi prieteni, nu vă place să vă plictisiți, sînteți dornici de lucruri interesante. De aceea, și activitatea voastră este bogată. În această zi veți învăța la școală ceva folositor, nou, important.

Unii poate veți merge în vizită la o uzină sau fabrică, iar alții veți vizita gospodăria agricolă colectivă, veți vedea la lucru brigăzile de cîmp, crescătorii de animale sau păsări, veți merge pe malul lacului și veți vedea crescătoria de pești sau în poiana unde sînt găzduiți stupii de albină. Cu această ocazie, veți afla despre succesele în muncă ale muncitorilor, colectiviștilor. Poate că, tot în această zi, ați aflat și despre succesul unui om de știință, despre apariția unei noi cărți.

In altă localitate, în apropiere de altă școală, s-a terminat de curînd un nou bloc de locuințe și, curioși din fire, pionierii de la școala aceea au și pornit să-l cerceteze. Poate că tocmai astăzi, 5 aprilie 1961, unul din voi s-a mutat într-un apartament nou, confortabil.

Și căminul cultural de la voi din sat a fost terminat de curînd? Chiar astăzi a avut loc inaugurarea și voi ați dat un spectacol? Foarte bine, puteți să scrieți o scrisoare chiar despre aceasta. Tu ai citit o carte nouă? Tu ai fost la teatru? Ați sărbătorit, cumva, ziua de naștere a colegei voastre? Vedeți, viața noastră fericită vă oferă nenumărate prilejuri pentru ca fiecare să aveți o activitate plăcută, interesantă.

Miercuri, 5 aprilie 1961. Ați rupt această foaie din calendar, ați luat tocul, hîrtia și... „O zi din viața mea". Sub titlul acesta ați început să scrieți ce a fost la voi în unitate, în detașament sau în grupă în această zi, unde ați fost, ce ați văzut, ce v-a impresionat mai mult. Scrieți despre tot, iar scrisoarea trimiteți-o chiar a doua zi pe adresa: „Scînteia pionierului", București, „Casa Scînteii", „Pentru revista „Murzilka".

Din planurile noastre

Peste puțin timp, vacanța dragă poposește iar printre noi. Sîntem bucuroși și nerăbdători să ne vedem planurile de vacanță îndeplinite.

Din prima zi vom pregăti adunările pionierești în care vom vorbi despre realizările regimului democrat popular în regiunea Argeș, despre viața eroilor uteciști. În programul nostru de activități am trecut și o excursie pe care o vom face în orașul Craiova, vizita la întreprinderea Electroputere și vizita în parcul orașului.

Așteptăm cu drag vacanța de primăvară, prilej de activitate bogată, de joc și voioșie.

CIOBANU GEORGETA cl. a VII-a C, președința unității de pionieri, Școala medie Găiești, reg. Argeș

Ce vom face în vacanță

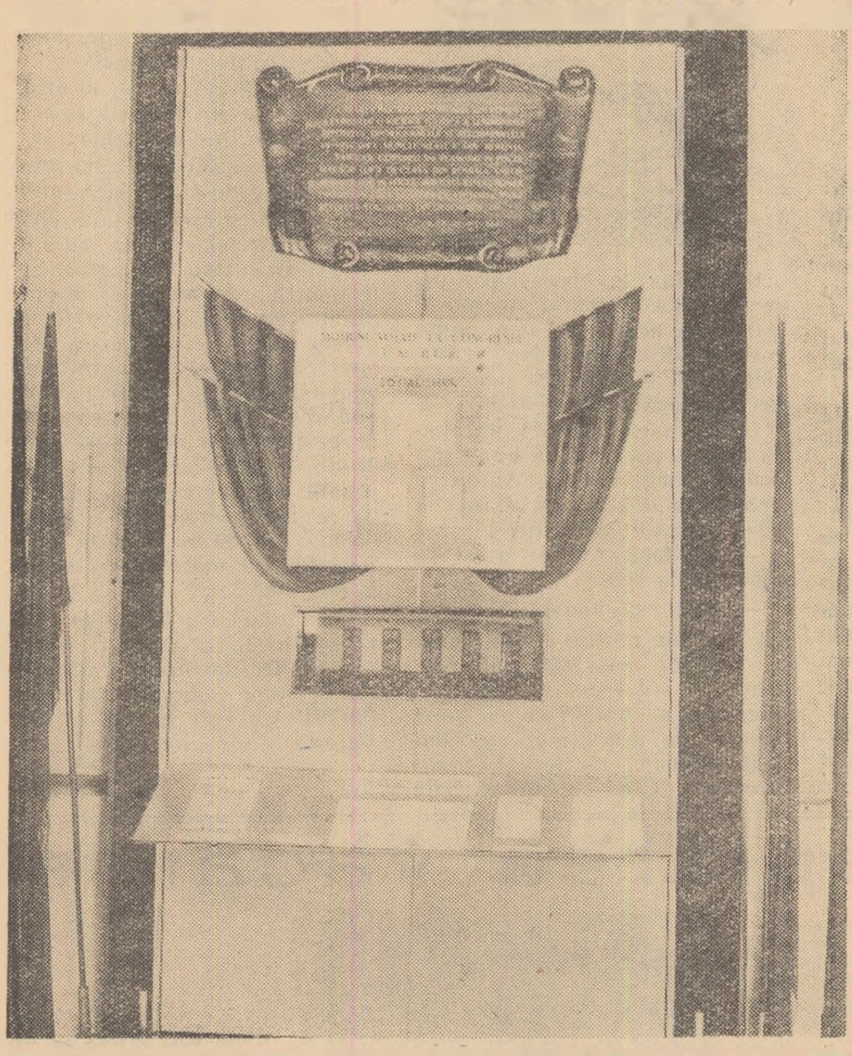
De cînd au venit primele zile ale primăverii, în unitatea noastră este mai multă voioșie. Sîntem mai bucuroși și pentru că putem să ne jucăm mai mult afară, la soare, și pentru că.. se apropie vacanța

Vacanța de primăvară o așteptăm cu mult drag, de aceea ne-am și făcut planuri pentru excursia de două sau trei zile în care vom vizita orașul Sinaia și împrejurimile. Ne-am și gîndit cum va fi întîlnirea cu tovarășul Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste. Știm că pioniera Neagu Georgeta va cînta un cîntec pionieresc iar pioniera Rădoi Maria și alții vor recita poezii. Cu jocuri și cîntece vom avea o vacanță veselă.

BURILEANU CORNEL cl. a IV-a B
Școala de 7 ani nr. 172, București

Prin sălile Muzeului de Istorie a Partidului

PAGINI DIN LUPTA PARTIDULUI

Ca nişte fiare de pradă s-au repezit cîinii de pază ai burghezo-moşierimii asupra partidului. Dragostea cu care oamenii muncii ascultau cuvîntul partidului, organizarea luptei maselor împotriva exploatării „tulburau" ordinea statului condus de capitalişti şi moşieri. Şi statul acesta condus de capitalişti şi moşieri scoase în anul 1924 o lege prin care Partidul Comunist din Romînia era interzis. Legi de tot felul condamnau apoi acţiunile pe care le-ar fi putut întreprinde comuniştii, sute şi sute de poliţai şi agenţi ai siguranţei urmăreau pas cu pas pe toţi cei care erau bănuiţi a avea legături cu comuniştii.

„In felul acesta Partidul Comunist Romîn va pieri!" jubilau călăii.

Dar se înşelau amarnic.

„Socialismul", ziar ilegal, editat de partid, scria în numărul său din 14 iunie 1924: „Partidul Comunist trăieşte şi va trăi! Din pămîntul în care voieşte să-l îngroape oligarhia, partidul comunist renaşte cu noi puteri. [...]gat de la suprafaţa legalit[...] va continua şi în ilegalitat[...]ta, lărgindu-şi activitatea [...]ganizaţia şi adîncindu-şi [...]nile în masele poporului [...]tor".

Globul acesta simbolizînd [...] Marii Revoluţii Socialiste din [...]brie, a fost lucrat din lemn d[...] un grup de comunişti întemni[...] Doftana

Participanţi la greva tipografilor din august 1927.

PE ŞANTIERUL DE LA BRAZI

De obicei, cînd cineva îţi vorbeşte despre un şantier de construcţii, îţi imaginezi îndată oameni urcaţi pe schele, macarale, maşini care transportă materiale, comenzi scurte... Vorbind însă despre şantierul de la Brazi, această imagine trebuie mult amplificată. Pe întinderi de sute de hectare, aici se desfăşoară o adevărată pădure de ţevi aeriene de cele mai diferite mărimi, coloane de oţel, înalte de zeci de metri, înconjurate de scări în spirale, rezervoare uriaşe, case de pompe, macarale de puterea celor de la Hunedoara, conducte, vase, trolii electrice, fel de fel de aparate. Şi fiecare ţeavă cît de mică, fiecare coloană sau pompă, trebuie montată la locul stabilit, fiecare are un rol precis în imensa instalaţie. Constructorii, în frunte cu comuniştii sînt aceia care înfăptuiesc toate acestea...

★

— Gata-i? întrebă muncitorul cu valijoara în mînă.

— Îndată, îi răspunde sudorul fără să ridice capul.

Aplecat deasupra unei ţevi mari, privind atent prin ochelarii protectori, cu mîinile acoperite de mănuşi cauciucate, sudorul, comunistul Vasile Rădulescu, mînuieşte aparatul electric de sudură. Este atent şi concentrat. Parcă a uitat că lîngă el este cineva. După o vreme se ridică şi, zîmbind, se adresează celuilalt: „Te las să-ţi faci datoria, dar să ştii, totul e în ordine"...

Muncitorul cu valijoara se apropie, deschide încuietorile şi de acolo scoate un aparat cu fel de fel de butoane şi cu... ecran. Aparatul de ultrasunete. După ce face legătura cu locul sudat, pe ecran apar nişte linii verzui, tremurătoare. Limbajul lor îl cunosc muncitorii. Ele spun dacă sudura a fost bine făcută, dacă n-a rămas nici o fisură. Aceasta este de mare importanţă. Prin tuburile şi ţevile sudate va trece benzina sau motorina, vor trece aburi supraîncălziţi sau apă! Dar comuniştii, utemiştii, harnicii constructori de aci dau lucru de cea mai bună calitate, ei controlează totul cu multă minuţiozitate...

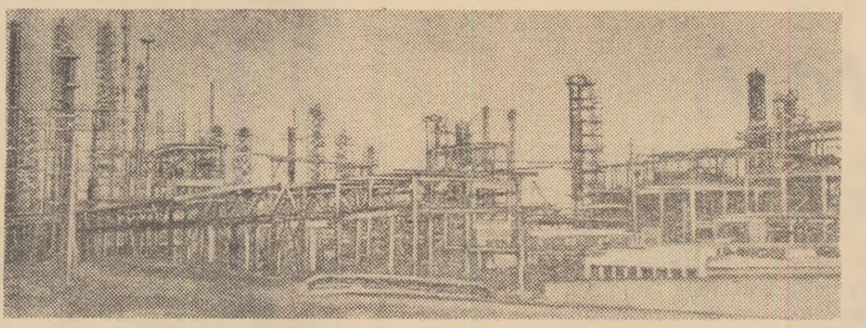
Echipa comunistului Gheorghe Sfetcu este binecunoscută în tot şantierul. Muncitorii ei au sarcina să ridice coloanele metalice. Este de înţeles că nu-i de loc simplu, dacă ne gîndim că o coloană poate avea pînă la 140 tone greutate! Pentru ridicarea unei astfel de coloane, sînt necesare 100 de zile. Dar harnicii muncitori, animaţi de dorinţa ca lucrările să fie cît mai curînd gata, au reuşit să înalţe coloane numai în 20—21 de zile. „Vrem să nu rămînem în urma brigăzilor de cazangii şi lăcătuşi, în urma instalatorilor şi a sudorilor. Despre ei aflăm în fiecare zi că au mai realizat ceva de seamă. Numai noi să aşteptăm 100 de zile? Nu se poate ridica o coloană într-un timp mai scurt? Ne-am sfătuit, ne-am organizat bine munca, şi am văzut că se poate".

★

...Un parc minunat, cu flori şi copaci, în faţa unei intrări elegante, luminată puternic. Drumurile asfaltate, străjuite de lămpi cu neon, te conduc într-o curte imensă, neobişnuită. Fel de fel de tuburi, ţevi, rezervoare... Ţi se explică că, pe acolo, din toate rafinăriile oraşului Ploieşti vine benzina, motorina, vin gazele. Că fiecare are drumul său, că treptat capătă altă înfăţişare, însuşiri superioare... Din camera de comandă, pe ecrane, se vede tot ceea ce se întîmplă în instalaţie. Este atît de interesant să priveşti, să înţelegi totul!...

Da, peste foarte puţină vreme, aşa va fi. Constructorii de la Brazi, regiunea Ploieşti, antrenaţi în însufleţite întreceri în cinstea aniversării partidului, au hotărît să dea în funcţiune „Complexul de chimizare a petrolului" — una dintre cele mai moderne instalaţii de felul acesta în Europa — mult mai curînd decît se prevăzuse.

E. TOFAN

Un aspect de pe şantierul de la Brazi — Complexul de reformare catalitică a benzinei.

Ei[...] pi[...]

Țe[...]

Cu opt ani în urmă, într-o dimineaţă de primăvară, Paraschiva Hoştină a trăit una din marile bucurii oferite copiilor de viaţa noastră nouă, tot mai înfloritoare: a primit cravata roşie de pionier. Fiind o pionieră sîrguincioasă, a fost curînd aleasă [...] şedinţa unei grupe de pio[...] pe care a condus-o cu mult[...]cepere. Dorind să îmbrăţişe[...] meserie, cum a terminat cur[...] şcolii elementare, Paraschiva [...]tină s-a înscris la o şcoală [...]fesională textilă. Repartizat[...] fabrica „Ţesătura" din Iaşi, [...] maşină de tors, ea a ştiut [...]plice cu pricepere şi însu[...] cunoştinţele însuşite în ş[...] profesională, devenind mun[...]re fruntaşă. Aici, în fabrică, [...]ra ţesătoare a trăit cel mai [...]ţionant şi mai frumos mome[...] viaţă — a fost primită în [...]rile comuniştilor.

...Pe ţesătoarea Paraschiva [...]tină am întîlnit-o între ma[...] de tors, unde veghea cu a[...] fiecare fir în parte. Alerga [...] un capăt la altul al maşi[...]

Cîntece la Sîntana

Deschizînd brusc uşa, Iulia şi Rodica intră grăbite în cameră. Luîndu-şi fiecare cîte un scaun, şi-l trag repede lîngă difuzorul aşezat în perete. Cu ochii mari, nerăbdători, privesc acele ceasornicului de pe masă. Bătăile ceasornicului se aud parcă tot mai puternic: ţac-ţac-ţac-ţac!...

— Mai sînt cîteva secunde! şopteşte cu emoţie Rodica. Deodată, în pînza difuzorului ce vibrează, răsună vocea crainicului: „Atenţiune, atenţiune!... Aici centrul de radioficare Sîntana de Mureş. Începem emisiunea locală. Dragi ascultători, bună seara!"

E ora 7 şi 30 de minute. De trei ori pe săptămînă, exact la aceeaşi oră, se difuzează emisiunea locală. Dar oare, de ce în seara aceasta copiii sînt atît de nerăbdători s-o asculte?

Din difuzor, în cercul de pînză cafenie, cu sclipiri de mătase, se împrăştie în toată casa sunetele unei melodii înaripate: „...Noi partidului, părinte... Din inimi, mulţumim fierbinte...".

Crainicul anunţă în continuare: „...Şi acum, un cîntec popular de pe Mureş".

Cîntecul ce vorbeşte despre viaţa nouă, înfloritoare, statornicită în anii puterii populare şi aci, pe meleagurile Mureşului, răsună în sute de case scăldate în lumina becurilor, îl aude întreaga comună. Şi vocea din difuzor e caldă şi subţire, ca sunetul de vioară:

— ...Aniţa! Colega noastră, se bucură cele două fete. Onache Aniţa, din clasa a VII-a!

Ascultînd cîntecul, o şi văd parcă pe Aniţa, îmbujorată — cît de emoţionată fusese şi Olteanu Rodica, cînd s-a văzut prima oară în faţa microfonului! O văd în faţa microfonului, în studioul înalt. Da, în studio. Aci, la gospodăria agricolă colectivă din Sîntana de Mureş, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, la staţia de radioficare, există un studio făcut după toate regulile tehnice: capitonat de jur-împrejur, cu microfon nou-nouţ. Din faţa acestui microfon au pornit pe drumul firelor radiofonice, în casele colectiviştilor, frumoasele cîntece interpretate la fluier de utemistul Teodor Pastor sau de Gheorghe Cazaş, la mandolină; înaripatele cîntece care vorbesc despre viaţa nouă, îmbelşugată, în gospodăria colectivă.

La alcătuirea programelor tot mai interesante, pionierii vin întotdeauna, cu bucurie, să dea o mînă de ajutor.

— Acum pregătim o emisiune închinată aniversării partidului, ne-a spus şeful staţiei de radioficare, comunistul Francisc Olteanu. Programul, susţinut în întregime de pionierii din comună, va cuprinde cele mai frumoase poezii, cîntecele cele mai frumoase...

Omagiu cald pentru viaţa îmbelşugată în marea familie a gospodăriei colective

AL. DINU IFRIM

...E noapte, întuneric. Numai o luminiță slabă licărește undeva, la marginea satului. Pîlpîirile ei alburii, parcă ar șopti în noapte: „Grăbește-te, grăbește-te!"

Omul scund, cu haine și șapcă de muncitor grăbește pasul. Și pașii săi sună ritmic în tăcerea cîmpului, ritmic și sacadat, de parcă ar șopti: „S-ajung mai repede, s-ajung mai repede!"...

— Pst! tovarășe! P-aici!...

Inima ticăie — repede, repede. „Oare n-am fost urmărit?"

În casa măruntă, țărănească, opaițul abia de împrăștie întunericul aruncînd umbre galbene pe fețele ofilite ale celor adunați.

Omul abia sosit răsuflă ușurat — da, sînt ei, muncitorii către care am pornit și care au nevoie de cuvîntul partidului. Tovarăși...

...A doua zi, pe biroul șefului siguranței, în mulțimea de telegrame sosite din țară, una cu mențiunea „urgent", anunța, în cuvinte puține: „Pe Valea Mureșului — tăietorii de lemne sînt în grevă".

Timp de 6 săptămîni apoi, asemenea telegrame din Valea Mureșului aveau să sosească zilnic.

Partidul comuniștilor trăia. Și lupta!...

★

Partidul trăia și lupta.

Anii grei, ai ilegalității, teroarea din temnițele burghezo-moșierimii, Doftana cu fărădelegile ei — nimic nu putea împiedica partidul să lupte, nici o teamă nu era în stare să-i oprească pe cei mai buni fii ai poporului nostru să se alăture partidului.

Partidul, flacără vie — era singura lumină care strălucea în întunericul de smoală al teroarei exploatatorilor.

1925 — 8.000 de muncitori din Timișoara încetează lucrul pentru a-i sili pe fabricanți să le accepte revendicările. Greve mai mici au loc în toată țara.

1926 — la fabrica textilă „Colentina", la fabrica de postav din Buhuși, la uzinele „Reșița", mii și mii de muncitori declară grevă...

Împotriva poverii impozitelor se ridică țăranii din comunele Criș, Moldova Veche, Izvorul de Sus...

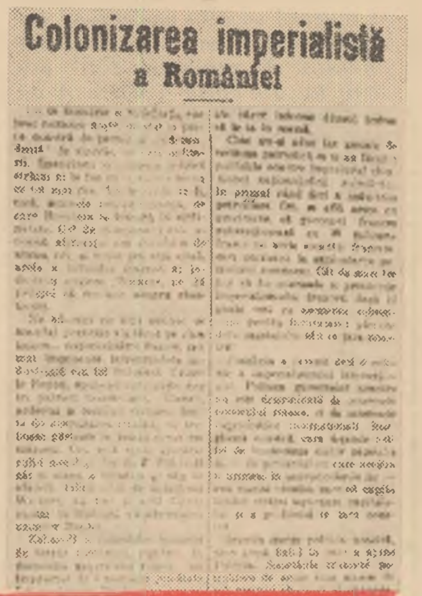
1927 — la Anina, muncitorii stau în grevă mai bine de 2 luni, La București, 2.500 de tipografi declară și ei grevă cerînd mărirea salariilor, o viață mai omenească, condiții de lucru... Acțiunile țăranilor din comunele Nicolești, Mavrodin și Pielea, Tînțăreni și Desa dau de furcă autorităților...

An de an cuvîntul partidului luminează mase tot mai mari de muncitori, țărani, intelectuali. Lumina caldă, dătătoare de energie și viață a partidului pătrunde prin pereții groși ai cazărmilor, destrămînd întunericul din mințile soldaților.

An de an, partidul se călește, prinde puteri de gigant. Un comunist este arestat și ucis în închisoare, dar alții vin și-i iau locul.

Burghezo-moșierimea a crezut că anii grei, ai luptei ilegale, vor destrăma și distruge forța partidului. Dar partidul, adînc înrădăcinat în popor, n-a pierit. Pentru că poporul vedea în partid singurul său apărător. „Partidul, așa cum se spunea într-un manifest scos în ilegalitate, a stat totdeauna și va sta pînă la capăt în fruntea luptei clasei muncitoare, el a rămas și va rămîne pe pozițiile cele mai înaintate ale luptei de clasă, pentru a apăra cu sîngele luptătorilor săi, interesele clasei muncitoare, de la orașe și de la sate".

...Peste ani și ani, raza fierbinte a partidului a lucit și mai puternic, călăuzind la lupta cea mare împotriva exploatării, toate forțele progresiste ale poporului.

Colonizarea imperialistă a României

Articol din ziarul „Socialismul", apărut în octombrie 1923. Articolul înfierează criminala activitate a guvernelor burghezo-moșierești care scoteau țara la mezat, vînzînd bogățiile țării imperialiștilor din occident.

Un nou pas spre lansarea omului în Cosmos

După cum ați aflat, la 9 martie 1961, a patra navă-satelit a sondat Cosmosul. Oamenii de știință din întreaga lume au urmărit cu interes acest nou succes al științei și tehnicii sovietice. Aceasta a fost a treia aterizare cu succes a navelor ce au purtat în Cosmos pe bordul lor ființe vii. Lîngă nume cunoscute de voi: Laika, Strelka și Belka se alătură acum numele noului călător prin Cosmos, al cățelușei Cernușka. A patra navă-satelit, în afară de însemnatele informații științifice pe care le-a cules și transmis în timpul rotațiilor pe care le-a efectuat, a demonstrat întregii omeniri precizia metodelor de telecomandă pe care le dețin oamenii de știință sovietici. Această navă-satelit a fost readusă pe Pămînt, la timpul și la locul dinainte stabilit.

Un ziar francez, și anume „France Soir", după ce trece în revistă sputnicii, lunicii, navele cosmice și stațiunile interplanetare automate care au fost lansate în Cosmos de către Uniunea Sovietică scrie: *„Uniunea Sovietică s-a transformat într-o adevărată uzină pentru lansarea de sputnici supragrei"*. Prin lansarea cu succes a celei de-a patra navesatelit, Uniunea Sovietică a întrecut și mai mult Statele Unite în domeniul cuceririi cosmosului. Cea de-a patra navă-satelit a fost astfel construită și dotată cu cele necesare pasagerilor, încît cercetîndu-se starea lor la înapoiere s-a constatat că atît Cernușka cît și celelalte vietuitoare, șoareci negri, cobai, insecte, precum și alte organisme vii, au suportat călătoria ca pe ceva normal!

Starea lor este excepțională! Toate aceste rezultate obținute dovedesc că U.R.S.S. se află în ajunul lansării unui om în jurul Pămîntului și că primul om, pasager al Cosmosului va fi un om sovietic, fiu al țării sovietice, cea mai înaintată țară din lume.

Copii fără copilărie

„Țara diminețiilor liniștite" se întinde pe glob între 125° și 130° longitudine estică și între 34° și 43° latitudine nordică.

Dar țara diminețiilor liniștite, Coreea, este despărțită artificial prin paralela 38°. La nord de această paralelă se află R.P.D. Coreeană, unde peste 11.000.000 locuitori se întrec în muncă pașnică pentru construirea unui viitor fericit, pentru construirea socialismului; la sud de paralela 38 se află „Republica" Coreea, unde stăpînesc capitaliștii, care au arendat țara imperialiștilor americani. În această parte a Coreei, cei ce muncesc se zbat într-o mizerie atît de cumplită, încît pînă și unele ziare capitaliste, sînt nevoite să recunoască tabloul înspăimîntător, oferit de situația din Coreea de Sud. Acolo, mizeria, sărăcia, foametea, boala, șomajul — există peste 4.200.000 de șomeri — se țin mînă în mînă, transformînd o parte a țării diminețiilor liniștite într-o „țară a cadavrelor vii". Datorită amestecului american în administrația Coreei de Sud, la cîrma țării se află apărători ai capitalismului și slugi plecate imperialiștilor. Cîrmuirea lor, face ca mii și mii de oameni să trăiască de pe urma zdrențelor și a resturilor de alimente găsite în gunoaie. Mii de copii locuiesc în corturi, sub poduri sau sub cerul liber. Asemenea copilului pe care îl vedeți în fotografia alăturată, mii de orfani străbat pămîntul Coreei de Sud, purtînd în spate un coș, iar în mînă un cîrlig cu care scormonesc mereu prin gunoaie, căutîndu-și hrana.

Dar toți oamenii cinstiți din Coreea de Sud luptă pentru a căpăta independență, pentru a înlătura amestecul imperialiștilor în țara lor, cerînd alături de toți coreenii cinstiți unificarea Coreei, desființarea graniței artificiale de la paralela 38° prin alegeri libere. Și uniți, să continue construirea unei vieți fericite — viață ce a înflorit la nord de paralela 38.

Conferința trădătorilor

Marionetele colonialiste din Congo — trădătorii de teapa lui Chombe, Mobutu, Kasavubu ș.a. — s-au întrunit zilele trecute la Tananarive (Republica Malgașă) într-o „conferință"... De fapt, întreaga „conferință" n-a fost decît o înscenare a colonialiștilor. Uneltele lor întrunite la Tananarive n-au făcut decît să discute, de ochii lumii, măsurile care ar trebui luate, cică, pentru liniștirea situației din Congo. Și măsurile sînt acestea: Congo să fie împărțit într-o serie de stătulețe „independente"... Simplu: împărțirea Congoului este pe placul colonialiștilor belgieni și al celorlalți colonialiști — împărțit pe teritoriul mai multor state, poporul congolez să fie mai puțin unit, să opună mai puțină rezistență jafului colonialist. Această împărțire s-a făcut după o veche deviză imperialistă, colonialistă: „împarte și stăpînește!".

Numai că imperialiștii au uitat un lucru: în Congo există un guvern legal, care nu va admite criminala hotărîre a slugilor colonialiste, Chombe, Mobutu și ceilalți. Și de poziția guvernului legal trebuie să țină seama congolez, condus de Antoine Gizenga, are sprijinul poporului congolez, sprijinul tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume.

...u fost ...nieri

...toarea

care o conduce, supraveghea dintr-o privire totul. De se rupea vreun fir, îl prindea cu iuțeala mîinilor ei. „Ca hîrtia de netedă să iasă pînza. De cea mai bună calitate!".

Paraschiva Hoștină e iubită și stimată în fabrică și pentru grija cu care își ajută tovarășele de muncă. De pildă, numai într-un an de zile, a calificat trei țesătoare. Maria Chelaru, bunăoară, este acum șefă de echipă, Ana Apachiței este, de asemenea, fruntașă în producție. La fel și Elena Scaforu, muncitoare în aceeași echipă.

Iat-o, în fotografie, pe tînăra țesătoare, Paraschiva Hoștină, care numai cu cîțiva ani în urmă purta cu mîndrie cravata roșie.

Țesătoarea Paraschiva Hoștină, fosta pionieră, care cu ani în urmă conducea cu pricepere o grupă de pionieri, e fruntașă atît în activitatea profesională cît și în cea politică. Ea conduce o brigadă fruntașă — brigada utemistă de producție nr. 3.

M. GHERASE

Pe Ana Hozai, cea mai tînără colectivistă din Cășei, regiunea Cluj, o iubesc toți sătenii din comună. Ana are 16 ani. De la 14 ani însă a venit la colectivă. Mulți făceau ochii mari: „Că n-ai vîrsta", „că trebuie să înveți..." mă rog, cîte și mai cîte argumente. Ana însă știa un singur lucru: că vrea să ajungă colectivistă fruntașă în brigada de la grădină a gospodăriei colective „9 Mai" din comună. Zis și făcut. Cînd s-a înființat grădina la colectivă, Ana n-a mai plecat de acolo. Îi plăcea să vadă cum cresc și roșesc *porodicile* (roșiile), să culeagă cu mîna ei cartofii din pămînt: puzderie de cartofi cu miezul alb ca laptele și mari — cît ulcelele!

S-a înscris îndată la cercul legumicol al gospodăriei. Ca să știe cît mai bine totul. Să nu mai fie pentru ea o „taină" mranița, superfosfații, temperatura constantă. Ehei, și cîte altele nu trebuie învățate ca să fi legumicultor „așa cum trebuie!"... Și Ana a învățat și a muncit în așa fel, încît în curînd le-a întrecut pe toate fetele de la grădină. Și acum se află tot în frunte. „Are mîini de aur, Ana noastră", obișnuiesc să spună cu dragoste și mîndrie colectiviștii despre Ana. Și pune mult suflet cînd dansează ori cîntă la căminul cultural".

— Dar Ana noastră mai este și altfel, spune, cu vocea lui domoală și caldă, Vig-baci, grădinarul șef. Se ivea uneori ceva în neregulă la grădină în zilele de sărbătoare. Ana era prima care lăsa jocul, prietenii, și venea să vadă ce s-a întîmplat. Pînă nu era totul în ordine, nu pleca din grădină. De cîte ori n-o apuca noaptea, străduindu-se să înțeleagă ce s-a întîmplat cu cutare răsadniță sau legumă de n-a crescut așa cum scrie în carte. Cîte ore tîrzii n-au prins-o pe Ana acolo, la grădina irigată de lîngă Someș. De ce faci toate astea, Ană-fată? am întrebat-o într-o zi, continuă Vig-baci.

— Așa, pentru că-mi place! Ei, Vig-baci, ce mă întrebi? Cum poți să-mi pui asemenea întrebări? Nu sînt eu colectivistă? Nu iubesc eu colectiva? Dacă n-ai știut, s-o afli de la mine. O iubesc! O iubesc foarte mult, să știi!...

Așa e Ana noastră. Inimoasă, muncitoare, veselă, harnică. Ce mai, o utemistă de nădejde. Nu degeaba au ales-o utemiștii în Comitetul U.T.M. comunal.

Harnică fată e Ana din Cășei!

E. SKIBINSKI

Să discutăm despre ADEVĂRATUL CURAJ

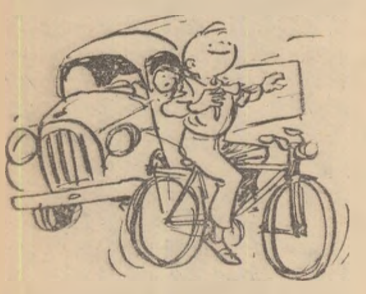

— Ce zici, am curaj?
— N-ai.
— Pe cît, că am?
— Fugi de-aici că ți-e frică!
— Facem prinsoare? Uite, eu...

Și „curajosul" precizează de la caz la caz că: ...sare, din mers, din tramvai; ...trece strada pe „roșu"; ..aruncă, în timpul orei, un avion de hîrtie pe catedră; ...copiază, la lucrarea scrisă, cu cartea pe bancă.

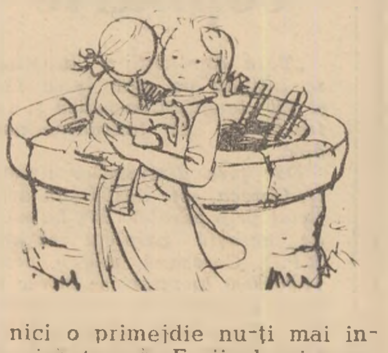
Îți vine să rîzi, și pe bună dreptate. La ce bun toate fandoselile acestea? Cui folosește un asemenea „curaj"? Dar, oare, merită măcar să fie denumit astfel? După părerea mea, nu merită să fie denumit curaj, ci mai degrabă *lipsă de judecată!*

Deunăzi, pionierii din detașamentul meu au discutat îndelung despre ce înseamnă adevăratul curaj. Știți

de unde a pornit discuția? De la faptul că Andrei, unul dintre pionierii detașamentului, susținuse morțiș cu o seară mai înainte că el merge pe bicicletă, printre mașini, fără să țină mîinile pe ghidon. Rezultatul: l-a lovit un autocamion. Din fericire, n-a fost nimic grav. Atît Andrei cît și bicicleta s-au ales doar cu cîteva zgîrieturi fără importanță. Întîmplarea aceasta a dat însă de gîndit pionierilor, care l-au mustrat cu asprime pe Andrei pentru fapta lui nesăbuită. El a încercat să se apere spunînd că a vrut să demonstreze că are *„curaj"*. Asta însă, n-a făcut decît să-i supere și mai mult pe colegii săi. Firește, curajul este o însușire prețioasă și este bine că fiecare pionier dorește să fie curajos. Dar ce inseamnă să fii curajos? Oare Andrei și-a pus vreodată, cu seriozitate, această întrebare? Eu cred că nu; felul în care a procedat el, dovedește că nu s-a gîndit temeinic la acest lucru. Dacă încerci o comparație între ce a făcut el și fapta pionierei Ghioca Otilia din comuna Bazna, regiunea Brașov, care a coborît într-o fîntînă pentru a salva de la înec o fetiță de 9 ani, care căzuse acolo, îți dai seama prea bine că în timp ce Otilia a dat, într-adevăr, dovadă de curaj, Andrei a dovedit numai lipsă de judecată! Sau, gîndiți-vă la pionierul sovietic Volodea Dubinin; luptînd cu eroism, cot la cot cu partizanii, împotriva vremelnicei ocupații fasciste, el nu și-a precupețit nici viața!

După părerea mea, omul cu adevărat curajos își manifestă această însușire de preț mai ales atunci cînd este însuflețit de sentimente înalte, nobile, cum sînt iubirea de patrie, devotamentul față de partid, dragostea de oameni. Asemenea sentimente te înflăcărează, îți întăresc brațul și îți umplu inima de hotărîre;

nici o primejdie nu-ți mai inspiră teamă. Eroii clasei muncitoare au înfruntat cu curaj torturile la care au fost supuși în beciurile siguranței. Ei au fost oameni simpli, obișnuiți, dar credința în victoria clasei muncitoare, devotamentul față de partid, i-au făcut de neînvins, i-au făcut eroi!

★

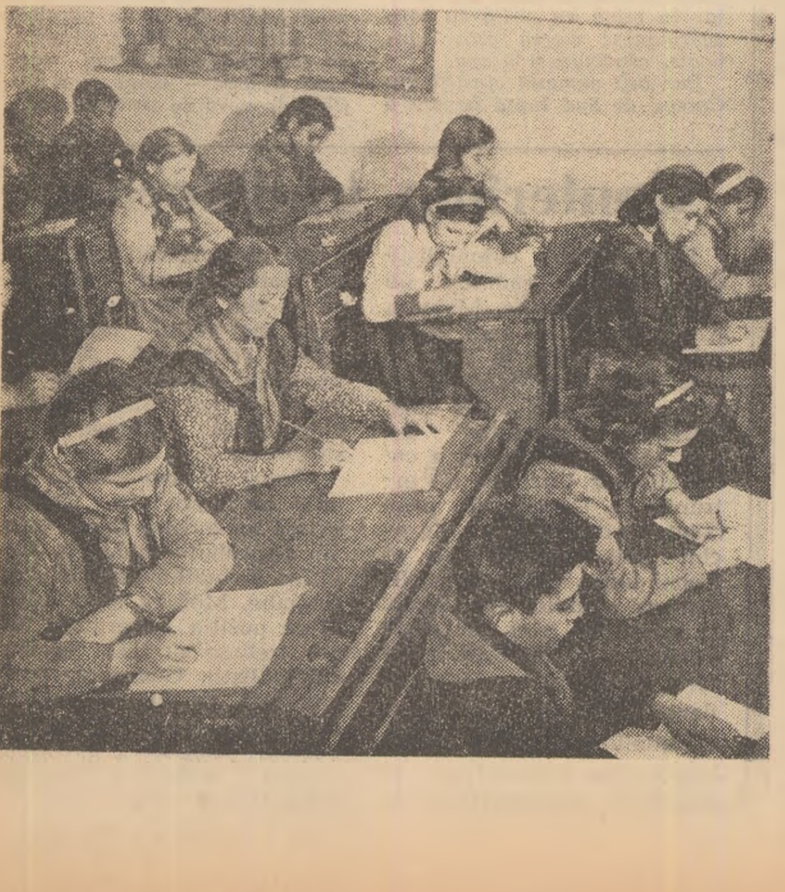
...Aș vrea să-mi răspundeți, pe adresa gazetei, la următoarele întrebări:

- CE ÎNSEAMNA, DUPA VOI, A FI CURAJOS?
- PUTEȚI DA EXEMPLE DE COPII CU ADEVARAT CURAJOȘI DINTRE COLEGII VOȘTRI? DE CE CREDEȚI CA MERITA ACEASTA APRECIERE?
- PROCEDEAZA VREUNUL CA ANDREI? CE PARERE AVEȚI DESPRE EL?

Aștept să-mi scrieți.

Cu bine

VICTOR HULUBAS

„Să nu se strecoare nici o greșeală. Problema trebuie rezolvată exact!" Cu atenție și răbdare, elevii clasei a V-a B, de la Școala de 7 ani nr. 8 din Arad, se străduiesc să dovedească că și pentru teza de matematică s-au pregătit cu sîrguință.

Clasa a VII-a A, după ore. Vocea unui băiat se aude clară, explicînd imaginile care se succed pe ecranul improvizat. In sfîrșit, proiecția se termină și reușesc să aflu amănunte. De cînd Lador Ioan și-a procurat aparatul de proiecție, toți colegii lui din clasa a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 din Dej văd diafilmele pe care Ioan le proiectează. De cîteva zile însă, Ioan proiectează numai diafilme cu subiecte de... geografie. De ce? Pentru ca la concursul organizat între grupele detașamentului pe tema „Curiozități geografice" pionierii să se prezinte cît mai bine pregătiți.

Ce mai fac pionierii din acest detașament în orele libere?

Mai întotdeauna sînt împreună. În programul de activități al detașamentului au fost trecute și acțiunile de muncă patriotică pe care acești pionieri le-au făcut la gospodăria de stat din comuna Urișor, vizita la fabrica de marmeladă din oraș, vizionări de filme și alte activități pentru petrecerea timpului liber. Alteori invită și pionieri din alte detașamente. Ca atunci, la concursul de patinaj, pe care pionierii din clasa a VII-a A l-au organizat cu cei dintr-a VII-a C.

— Atențiune, pe locuri, fiți gata...

Era o după-amiază de iarnă cu soare, veselie mare, gheață lucioasă ca o oglindă, și copii fără astîmpăr. Și seriosul, marele concurs de patinaj între cele două detașamente s-a transformat într-un minunat joc „de-a prinsa pe gheață". Cîștigători? A fost o luptă grea, obraji îmbujorați și rîsete zglobii și... Și ce mai! Au fost clipe minunate!

★

— Tovarășe instructor, vedeți, n-am uitat nimic? Am oglindit totul, totul?...

Cuprian Mihai, instructorul de detașament, răsfoiește filă cu filă și vede, ca într-un film, țara noastră. Tînără, nouă, frumoasă, construind. Acest album al pionierilor închinat realizărilor regimului democrat popular poartă dragostea și gîndul fiecărui pionier dăruit patriei noastre.

Și dacă la concursul organizat de Casa pionierilor pe tema „Din viața pionierească", cu toate școlile din raionul Dej, unitatea lor n-a ieșit decît pe locul II, (locul I l-a ocupat Școala de 7 ani din Ocna-Dej), ei nu s-au necăjit. „La alte concursuri vom fi noi primii", și-au zis pionierii.

★

Aceste acțiuni sînt doar cîteva crîmpeie reprezentînd felul în care cei 28 de pionieri din clasa a VII-a A își petrec orele libere. Îngrijirea camerei pionierilor (confecționarea de fețe de mese și perdeluțe), participarea la acțiunile pe unitate și la cercurile de la Casa pionierilor îi ajută, de asemenea, să fie mai legați între ei, să se cunoască mai bine.

OANA MAGDU

Un pionier al aviației noastre

Avionul cu care Traian Vuia a efectuat primul lui zbor pe cîmpul de la Montesson.

De cînd năzuiește omul să zboare? Nimeni nu poate stabili cu precizie data cînd s-a născut această dorință; dar că ea trebuie să fie foarte veche la toate popoarele, ne-o dovedesc, printre altele, numeroase legende din antichitate. Și în basmele noastre întîlnim la tot pasul zmei zburători și cai înaripați, care-l duc pe Făt Frumos ori unde vrea.

Printre cei dintîi îndrăzneți care au transformat aripile visului în aripi zburătoare, materiale, se numără și mulți romîni. Să luăm, de pildă, pe *Traian Vuia*, care și-a dedicat întreaga viață progresului aviației. Născut la 17 august 1872 în comuna Surducul-Mic din apropierea Lugojului, din părinți țărani, Traian Vuia a arătat încă din copilărie multă atracție pentru mecanică și o deosebită ingeniozitate în aplicațiile ei. Construind zmeie mari și moriști de vînt, el și-a putut da seama de condițiile plutirii în aer a corpurilor grele și de importanța elicei. Observînd zborul păsărilor mari, în special acela al gîștelor, toamna, el a conceput încă din adolescență planul unui model redus de aparat de zburat, pe care l-a construit în epoca studenției.

Nefiind înțeles și sprijinit în Romînia, Traian Vuia a fost nevoit, din anul 1902, să-și continue cercetările în Franța. Lîngă Paris, pe cîmpul de la Montesson, la 18 martie 1906, Traian Vuia a reușit să dea viață năzuinței de milenii a omului — desprinderea de pămînt și plutirea în aer. Se făcuseră și pînă la Vuia multe încercări cu tot felul de construcții, dar el, pentru prima dată în lume, a dovedit că se poate zbura cu un aparat mai greu decît aerul, cu mijloacele proprii ale avionului. Avionul, echipat cu un motor de 20 CP, s-a ridicat la înălțimea doar de un metru și a parcurs în aer o distanță de numai 12 m, dar toată lumea a considerat atunci, pe drept cuvînt, realizarea lui Vuia ca fiind o performanță tehnică extraordinară.

Traian Vuia a mai construit și alte avioane, precum și două elicoptere, la care a aplicat ideia sa originală — susținerea în aer a aparatului simultan cu propulsia lui.

Pe lîngă Vuia, istoria începuturilor aviației a înregistrat și contribuția altor romîni. La 23 iulie 1910, pe platoul de la Cotroceni, Aurel Vlaicu s-a ridicat pentru prima dată de la pămînt, la o înălțime de 4 m, cu avionul său „Vlaicu" nr. 1, care cîntărea abia 200 kg. Peste numai trei zile, el atingea înălțimea de 100 m...

Dar ca și Traian Vuia, Aurel Vlaicu, celălalt pionier al aviației noastre, a avut de întîmpinat aceleași greutăți din partea oficialităților burghezo-moșierești. Abia în zilele noastre, în anii regimului democrat popular, au fost descătușate forțele creatoare ale poporului, spre binele poporului muncitor.

A patra navă-satelit lansată de Uniunea Sovietică

În conformitate cu planul de cercetare a spațiului cosmic, la 9 martie 1961, în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului a patra navă satelit. Greutatea navei-satelit, fără ultima treaptă a rachetei purtătoare, este de 4.700 kg.

Nava-satelit s-a deplasat pe o orbită apropiată de cea calculată: înălțimea perigeului — 183,5 km; înălțimea apogeului 248,8 km.; înclinația orbitei față de planul ecuatorial — 64 grade 56 minute.

SCOPUL PRINCIPAL AL LANSARII A CONSTAT IN PERFECȚIONAREA CONTINUĂ A ELEMENTELOR DE CONSTRUCȚIE ALE NAVEI SATELIT ȘI A INSTALAȚIILOR AFLATE PE EA, CARE ASIGURĂ CONDIȚIILE NECESARE ZBORULUI OMULUI.

Pe nava-satelit a fost instalată o cabină cu animale de experiență — cîinele Cernușka și alte organisme — precum și instalații telemetrice și de televiziune, o instalație radio pentru măsurarea traiectoriei și aparate de radiocomunicație.

În timpul zborului, aparatele de bord au funcționat normal.

După îndeplinirea programului de cercetări prevăzut, NAVA-SATELIT A ATERIZAT LA COMANDĂ, ÎN ACEEAȘI ZI, INTR-O REGIUNE A UNIUNII SOVIETICE DINAINTE STABILITĂ.

Cercetarea preliminară a navei aterizate a demonstrat că starea animalului de experiență este normală.

În urma lansării celei de-a patra nave-satelit și a coborîrii cu succes a acesteia de pe orbită, au fost obținute date prețioase atît în ce privește funcționarea elementelor de construcție ale navei și a instalațiilor acesteia, cît și în ce privește caracterul influenței condițiilor de zbor asupra organismelor vii.

În prezent sînt studiate și prelucrate datele obținute. Organismele care au luat parte la zbor sînt supuse observațiilor.

Trăim o viață minunată

Peste puține zile, la sfîrșitul trimestrului II, cînd pionierii unității de la Școala medie din comuna Segarcea, regiunea Oltenia, vor face bilanțul activității lor, desigur că vor avea de scris în jurnalul unității despre multe succese. Vor scrie în primul rînd despre învățătură: despre notele bune pe care le au pionierii și școlarii, despre grupele de întrajutorare la învățătură; nu vor uita să adauge că în unitatea lor sînt tot mai multe medii de 7, 8, 9 și 10, că numărul pionierilor care au primit distincția pionierească crește mereu. Apoi, vor mai scrie și despre cele mai reușite adunări pionierești, despre întîlnirile cu muncitori fruntași, despre vizita la G.A.C. și altele.

Succesele obținute, activitatea bogată, se datoresc faptului că trăiesc fără grijă, ca toți copiii patriei noastre de altfel; ei învață în săli mari, luminoase, au cărți primite gratuit, profesori care-i învață, care-i îndrumează. Au tot ce le trebuie.

In comuna lor s-a construit o școală medie cu multe săli de clasă, cu două laboratoare mari înzestrate cu tot materialul didactic necesar. In laboratoare, orele de fizică, chimie, de științele naturii sînt mai frumoase, mai interesante, tocmai pentru că au la îndemînă tot ce le trebuie cînd fac experiențe. De cele mai multe ori, timpul liber și-l petrec la căminul cultural, in sala de festivități, la bibliotecă sau la teatrul de vară. Dar, nu numai acestea înfrumusețează viața copiilor, ci și casele în care locuiesc. Casele care se înalță zi de zi ca un semn al vieții noi, fericite, pe care o trăiesc colectiviștii și fiii lor. Ce frumoasă este casa nouă în care locuiește, bunăoară, pioniera Logofătu Ana! Ți-e mai mare dragul s-o privești. Și casa familiei Ciungu este frumoasă. Ciungu Ștefania este fericită că au mobilat-o cu mobilă nouă, că au aparat de radio și poate asculta, ca cei mai mulți copii, emisiunile pentru pionieri și școlari.

Frumoasă-i viața pionierilor din comună! Copilăria fericită, jocurile, școala, casele noi, totul este rezultatul grijii părintești pe care o are Partidul Muncitoresc Romîn pentru copiii patriei.

(După o corespondență trimisă de pioniera Ciucă Liana, cl. a VII-a, Școala medie — Segarcea

Echipa artistică

O dată cu începerea anului școlar, în programul nostru de activități am trecut, pe lîngă alte propuneri, și formarea echipei artistice a unității. Pentru realizarea acestei propuneri am muncit cu multă tragere de inimă. Și, nu peste mult timp, după nenumărate repetiții sub îndrumarea tovarășilor profesori de limba romînă, de muzică și de educație fizică, ne-am văzut dorința împlinită. Acum, avem o echipă artistică a unității.

De cîte ori am avut prilejul să prezentăm un program artistic, membrii echipei s-au bucurat de succes. Printre numerele cele mai reușite au fost dansurile executate de micile balerine ale unității și exercițiile echipei de gimnastică.

La ultimul program artistic pe care l-a prezentat echipa, un succes deosebit au avut interpreții dansurilor naționale. Pionieri pricepuți, buni dansatori, ca Lice Adriana, Ghiță Eugen, Avram Aneta și alții au interpretat cu mult suflet sîrbe săltărețe și o suită de dansuri dobrogene. Mult aplaudate au fost poeziile închinate partidului și patriei. Printre cei mai buni recitatori a fost și pioniera Iana Geta din clasa a VII-a.

Succesele echipei artistice a unității sînt o mîndrie pentru școala noastră, ca de altfel și artiștii: sînt toți fruntași la învățătură.

ANGELA ȚICU
Instructoare de detașament
Școala de 7 ani, Eforie,
reg. Dobrogea

Din poșta SĂPTĂMÎNII

In sfîrșit, a sosit și mult așteptata oră de matematică. Pentru teza aceasta ne-am pregătit de mult. De îndată ce a sunat clopoțelul toți elevii din clasă, cu caietele pe bănci, așteptau ca tovarășa profesoară să intre la oră. Am fost nerăbdători pînă am văzut că avem de rezolvat o problemă și un exercițiu, de scris o regulă la geometrie. Apoi, ne-am apucat de scris. Atenția, siguranța cu care așterneam cifrele, dovedeam că toți cunoaștem bine subiectele.

BUZNA VICTORIA
cl. a VI-a,
com. Osica de Sus, reg. Oltenia

Zilele trecute, noi, elevii clasei a V-a, am dat teză la istorie. Am așteptat cu nerăbdare începerea orei și, cînd a intrat tovarășul profesor, caietele, tocurile erau pe bănci, tabla curată... După ce am aflat subiectul, în clasă s-a lăsat o liniște puțin obișnuită. Parcă nu era nimeni. Doar scîrțîitul penițelor și pașii rari ai tovarășului profesor, îți spuneau că școlarii clasei noastre dau teză.

La sfîrșitul orei, toate caietele s-au strîns pe catedră. Apoi, cei mai mulți dintre noi am început să răsfoim cărțile, caietele de notițe, să vedem: „am scris tot ce trebuia?" Dar, vom afla mai bine cînd vom primi notele. Le așteptăm.

ANTOCI IOACHIM
cl. a V-a,
Suhuleț — Tansa,
reg. Iași

Și clasa noastră, a VII-a, a dat teză. Pentru ca să avem cît mai multe note bune la teze, ne-am sfătuit din timp și am hotărît ce avem de făcut. Mulți pionieri fruntași, ca Nica Alexandrina, Cojocaru Margareta, Obadă Mihai și alții au învățat împreună cu elevii rămași în urmă. Acum, materiile sînt învățate și repetate. Bine pregătiți, am așteptat tezele cu siguranța că ne vor aduce multe note bune.

GHIOC ELENA
cl. a VII-a,
com. Probota, reg. Iași

Dicționarul... vacanței de primăvară!

In orice librărie se află și cîteva dicționare. Există multe feluri de dicționare, dar, pînă acum, un dicționar al... vacanței n-a fost încă întocmit! Ce ați spune dacă am încerca să-l alcătuim împreună? Cu siguranță că, în zilele vacanței de primăvară, v-ar fi de folos. Să începem...

Atenție = substantiv comun care, în propoziție, poate juca și rolul de complement de mod. De exemplu: „Activul pionieresc trebuie să pregătească *cu atenție* activitățile din vacanță". De acord?

Bibliotecă = loc foarte cercetat de copii, mai ales în vacanța.

Distincții pionierești = steluțe roșii pentru obținerea cărora puteți îndeplini unele condiții și în vacanță. Cu prilejul excursiilor de o zi și de două zile, puteți învăța orientarea cu busola, semnalizarea cu fanioane, aprinderea focului de tabără, ș.a. Desigur că itinerariul acestor excursii va fi alcătuit cu multă grijă. El va cuprinde popasuri la întreprinderi, gospodării agricole colective și gospodării agricole de stat din regiunea voastră, monumente și localități istorice. Veți putea cunoaște, pe lîngă frumusețile naturii, măreția muncii pentru înflorirea patriei socialiste. Se apropie împlinirea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia. In cinstea acestei mari sărbători, oamenii muncii desfășoară cu entuziasm întrecerea socialistă, obțin remarcabile succese în muncă. In pregătirea pentru obținerea distincțiilor, cunoașterea acestor aspecte vă este de mare folos. Tot în cadrul pregătirilor în vederea obținerii distincțiilor pionierești, vacanța de primăvară e un prilej nimerit de a vă îndeplini unele condiții cum ar fi anumite probe sportive, plantarea puieților, construirea căsuțelor pentru păsărele etc.

Infrumusețare (a școlii, a străzii, comunei, orașului) = acțiune pionierească foarte răspîndită și îndrăgită de copii. Ocupați-vă în vacanța de primăvară de sădirea de puieți și flori în curtea sfatului popular comunal, la școala și pe străzi, văruiți pomii.

Inițiativă = calitate de care trebuie să dea dovadă colectivele de conducere, organizînd petrecerea vacanței de primăvară.

Joacă = un cuvînt a cărui definiție o cunosc, mai ales din... practică, toți copiii! In vacanță, jucați-vă cît mai mult. Invățați jocuri pionierești, vesele și instructive, petrecînd astfel multe ceasuri plăcute.

Spectacole = piese de teatru și filme la care, în vacanța, puteți merge împreună cu grupa sau detașamentul, organizînd apoi discuții pe marginea celor văzute.

Șezători = adunări pionierești în care ghicitorile, cîntecele și poeziile sînt la loc de cinste. Și în vacanță puteți organiza șezători.

SPORT

PENTRU STELUȚELE ROȘII

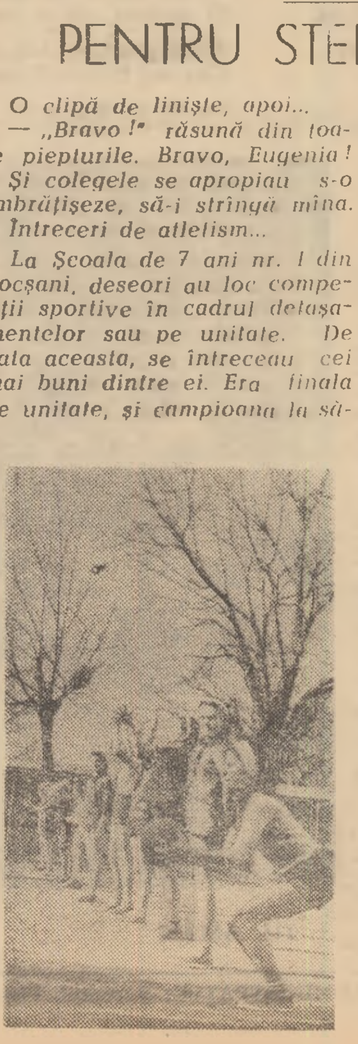
O clipă de liniște, apoi...

— „Bravo!" răsună din toate piepturile. Bravo, Eugenia!

Și colegele se apropiau s-o îmbrățișeze, să-i strîngă mîna.

Intreceri de atletism...

La Școala de 7 ani nr. 1 din Focșani, deseori au loc competiții sportive în cadrul detașamentelor sau pe unitate. De data aceasta, se întreceau cei mai buni dintre ei. Era finala pe unitate, și campioana la săritura în lungime era chiar... Grigoraș Eugenia. In întrecerea de astăzi își doborîse propriul record, sărind 4,20 m în lungime. Cum a reușit? Răspunsul îl cunoaște orice pionier de la Școala de 7 ani nr. 5. Prin multe antrenamente, multe întreceri sportive. Dar cînd vorbești despre sport, parcă numai pe Eugenia trebuie s-o menționezi? Szabo Gabriela e și ea atletă cunoscută. La spartachiada pionierilor de anul trecut, s-a clasat în finala pe oraș, ocupînd locul 3. Anul acesta însă, se antrenează și mai mult, participă la diferite competiții, studiază pornirea, sprintul... Rezultatul îl vom vedea în curînd, căci Gabriela participă și anul acesta la Spartachiada pionierilor și școlarilor.

Invățînd bine, participînd la activitatea pionierească interesantă și bogată mulți pionieri și-au îndeplinit condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești. In carnetul pionierului, lui Mușat Teodor, Teodoru Ioan, Iosif Mircea, Negoiță Viorela, Pintilie Elena li s-au și trecut ca îndeplinite unele condiții, printre care și cele privind activitatea sportivă. Le dorim ca în curînd și pe piepturile lor să strălucească steluțele roșii!

CRISTINA ANDREI

File de cronică

de Al. Andrițoiu

Lupeni 1929

Cărbunii se-nroșiră toți, pe loc,
Privește, parcă-ar fi încinși în foc

Mai roșii ca un răsărit de soare,
Ei străluceau ca-n marile cuptoare.

Ce foc a-ncins cărbunii, ca-n povești?
E focul inimilor minerești.

Minerii dîrji, pe străzile sărace,
Strigară: „Noi vrem pîine!" „Noi vrem pace !"

E pîinea, ca simbol al hărniciei,
E pacea-n care cresc frumoși copiii.

E pîinea care azi nu ne lipsește
Și pacea care azi ne-nvrednicește.

Minerii nu cereau nimic mai mult.
Dar zornăit de arme eu ascult.

Muzeul sună, bubuie, se frînge
Și văd în jur cărbuni pătați de singe.

Cîndva, pe „Valea Plîngerii", pe Jiu
Cădeau mineri cu obrazul pămîntiu.

Cîndva, pe Valea Plîngerii bătrîne,
N-a fost nici pace și n-a fost nici pîine

Voi adevăru-acesta nu-l uitați
Istoria din cărți cînd o-nvățați.

Lacătul

Să ne oprim, copii, aici, în treacăt,
La acest lacăt. Vai, la acest lacăt!

El prin Doftana atîrna la ușă
Și zornăia pe lanț sau pe cătușă.

E-un lacăt trist și grosolan, și greu,
Și stă ca mărturie în muzeu.

Vedeai pe-atunci și lacăte ușoare
La porți domnești, drept pază la intrare.

Frumoase, cu sclipire de inel
(Căci lacătele nu erau la fel).

Erau și lacăte, — puteai să zici
Că-s mici, atît cît unghia de mici.

Ele domneau pe geamantane fine
Și auru-l tirau spre țări străine.

Dar iată aicea lacătul cel mare
Croit anume pentru închisoare.

Balanțele oftară, măsurîndu-l
Iar cînd cădea gemea sub el pămîntul.

Și totuși n-a gemut, sub lacăt, huma
Cînd el căzu, și pentru totdeauna!

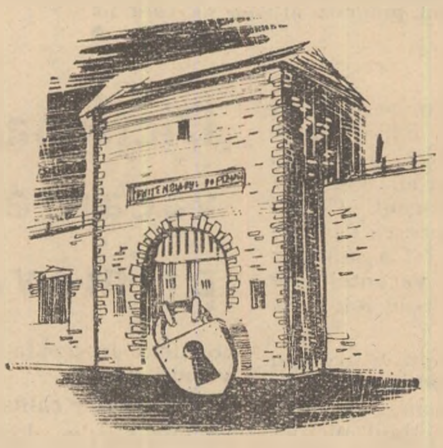

Moment la Băneasa

La Băneasa, in august 1944, s-au dat lupte eroice pentru apărarea Capitalei de atacul fasciștilor.

Venea c-un steag desfășurat în vînt
Venea luptînd, zîmbind, venea cîntînd.
Și înfruntînd fasciștilor rafala
Venea cîntînd Internaționala.
Cu țeava-automatului-nainte,
Venea sub steag, venea cîntînd
fierbinte.

Pălea fasciști în stînga și în dreapta
Iar el urca înspre victorii, treapta.
Broboane calde-i străluceau pe frunte
Și el venea parcă urcînd un munte.
Și-l aștepta în zori de zi Băneasa,
Cu flori de cîmp și iarbă ca mătasea.
Și îi mureau fasciștii vraf în văz
De îi părea că ar cosi ovăz.
Dar iată că, dinspre apus, un glonte
A nimerit sub tîmplele lui blonde.
Căzu cîntînd și sărută pămîntul
Și steagul se-așternu înfășurîndu-l.
Căzu chiar lingă al Bănesei prag
Dar omul nu se mai vedea de steag.
Căci om și steag pe loc se contopiră
Și vîntul prinse armonii de liră.
...Iar cîntul lui, care-l purta spre zări
Noi îl cîntăm pe străzi, la defilări.

Căzură lanțuri grele și cătușa
Doftana își deschise largă ușa.

Și vajnici comuniști ieșiră-afară
Înscăunînd în țară primăvara.

Azi lacătul rămîne sub vitrină, —
Pe geamuri intră riuri de lumină.

El stă închis aici între firide
Și niciodat' nu se va mai deschide.

El stă greoi, pe drugul de oțel
Căci noi trecutul l-am închis cu el.

Roșu

Sînt Ocsko Tereza și odată
Am plecat desculță de la țară
Și priveam cu geana-nlăcrimată
Macii roșii cum ardeau în vară.

Și-am luptat, alături cu săracii,
In viteaza oaste proletară,
Sub un steag mai roșu decît macii
Și aducător de primăvară.

Insă polițai veniră-n cete
Și o prinseră și o-mpușcară.
Să o pomeniți, iubiți prieteni,
Cînd priviți spre macii-ncinși de vară.

Sînt Elena Pavel și-n grădină
Am avut garoafe roșii multe.
Și-am bătut la ușă-ntr-o uzină
Domnii însă n-au vrut să m-asculte.

Și-am luat garoafe din grădină
Și în coș, sub ele, manifeste;
Slova lor, c-o roșie lumină,
Dat-a despre lupta noastră veste.

Insă a murit în închisoare
Scăpărînd în bezna ei lumină
Să o amintiți, iubiți prieteni,
Cînd priviți garoafele-n grădină.

Eu sînt Donca Simo. Trandafirii
Mi-erau foarte roșii în pahare
Și-am plecat pe drumul pribegirii
Să-i aduc fetiței de mîncare.

Domnii, cu-o tăcere ne-ntreruptă
Mă-mbrînceau așa cum fac toți zbirii
Și-am pornit sub roșu steag de luptă,
Mult mai roșu decît trandafirii.

Insă polițai sosind în cete
Au ucis-o în temnița-nrobirii
Să o pomeniți, iubiți prieteni,
Cînd vedea-veți roșii, trandafirii.

...Maci, garoafe, trandafiri, cununa
Roșie mereu o port cu mine.
Ea îmi amintește-ntotdeauna
Despre viața-acestor eroine.

Blocuri noi

La blocul nou muncitoresc
mușcate în ferestre cresc
și iederi nu vor să se-ncurce.
Pîn-la etajul opt să urce?
Dar cum să urce?

La blocul nou muncitoresc
lumini în geamuri strălucesc
iar cînd, spre seară, bat zefirii
foșnesc în jur toți trandafirii,
toți trandafirii.

In blocul nou muncitoresc
eu cu părinții mei trăiesc
și vin la geamuri totdeauna
și soarele semeț și luna,
vin totdeauna.

Partidului Muncitoresc,
îi mulțumesc, îi mulțumesc,
căci totul este nou la noi,
avem școli noi
și blocuri noi,
si zile noi.

Socialismul îl privesc
din blocul nou muncitoresc.

Pe tine te cîntăm, partid iubit!

La 8 mai, anul acesta, se împlinesc 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, eveniment de importanță istorică pentru destinele poporului romîn.

Toți oamenii muncii de pe întinsul patriei noastre se pregătesc să întîmpine sărbătorește acest eveniment de seamă.

În cinstea împlinirii a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, redacția gazetei „Scînteia pionierului" organizează un concurs de lucrări literare și artistice intitulat „Pe tine te cîntăm, partid iubit !".

Concursul va cuprinde:

— POEZII
— CORESPONDENȚE
— DESENE
— FOTOGRAFII

Temele concursului nostru vor fi: *lupta eroică în ilegalitate a partidului împotriva regimului burghezo-moșieresc pentru eliberarea patriei, pentru lichidarea exploatării omului de către om; înflorirea orașelor și satelor patriei noastre în anii regimului de democrație populară; succesele obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului, în construirea socialismului; viața fericită a voastră, a copiilor patriei noastre; aspecte din viața pionierească din școli, case de pionieri, tabere etc.; contribuția adusă de pionieri și școlari prin activități patriotice la înflorirea patriei noastre.*

La acest concurs pot participa TOȚI PIONIERII ȘI ȘCOLARII CLASELOR a II-a—a VII-a cu cîte una sau mai multe poezii, corespondențe, desene sau fotografii.

Lucrările vor fi trimise pînă la data de 15 APRILIE a.c. pe adresa „SCÎNTEIA PIONIERULUI", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, cu specificația: „Pentru concursul „Pe tine te cîntăm, partid iubit!"

Rezultatele concursului vor fi publicate în numărul gazetei noastre din 4 mai a.c.

În urma concursului se vor atribui, pentru fiecare grup de lucrări, cîte trei premii și mențiuni.

Lucrările premiate vor fi publicate în numărul festiv al gazetei „Scînteia pionierului" închinat aniversării partidului.

Theodor Aman (1831—1891)

La 20 martie se împlinesc 130 de ani de la nașterea marelui pictor romîn Theodor Aman.

Dragostea pentru popor, interesul pentru trecutul său de luptă, aprecierea comorilor folclorului nostru sînt însușiri care trăiesc din plin în picturile nemuritoare ale marelui pictor romîn. El a înțeles rolul social și educativ al artei răspîndind prin imaginile limpezi ale pinzelor sale, ideile menite să lumineze și să descătușeze poporul. Pe vremea burgheziei, opera lui Theodor Aman a rămas mai mult uitată între pereții muzeului ce i-a servit cîndva de locuință. În anii puterii populare însă, cercetările întreprinse cu grijă și considerație pentru creațiile artistice de seamă din trecut au făcut ca viața lui Theodor Aman, cît și picturile sale, să devină cunoscute oamenilor muncii.

Viața și creația lui Theodor Aman constituie un izvor nesecat de învățăminte și un imbold prețios pentru cei ce îndrăgesc arta.

TH. AMAN „Horă la Aninoasa"

Cravata noastră

Cravata noastră este semn,
Al sîngelui vărsat în lupte;
În toate-ai fost și ești îndemn,
Partid iubit, mereu în frunte.

Noi niciodată n-om uita,
Tot ce-ai jertfit pentru dreptate.
Iar mari fiind, noi vom purta
Al tău stindard, tot mai departe!

Vom învăța, mai mult să știm!
Ca demni să fim a te urma.
Și pentru toate-ți mulțumim
Partid iubit, lumina mea!

MOROȘAN MIHAI
cl. a V-a,
Școala de 7 ani, com. Nușeni,
raionul Dej, regiunea Cluj

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"